

## ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 228 χειρογράφῳ τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας ἀπὸ φύλλου 28α—296 εὐρηται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὀνειρῶν κρίσεις διὰ στίχων ἱαμβικῶν κατὰ στοιχεῖον, συλλεχθεῖσαι παρὰ Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου», ἔργον ἀγνωστον ἡμῖν ἄλλοθεν τοῦ Ἀναστασίου Γορδίου<sup>1</sup>. Δυστυχῶς τὸ ἔργον τοῦτο ἀλφαριθμητικῶς κατατεταγμένον φθάνει μέχρι τοῦ στοιχείου Ν. κολοβοῦ ὄντος τοῦ κώδικος. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται δὲν πρόκειται περὶ πρωτοτύπου ἔργου, ἀλλὰ περὶ συλλεχθεῖσων κρίσεων ὄνειρων. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων πρέπει νὰ ζητηθῶσιν αἱ πηγαί, ἐξ' ὧν ἤντησε τὰς τῶν ὄνειρων κρίσεις ὁ Ἀναστάσιος ὁ Γορδιός. Αἱ πηγαὶ αὗται ἀναμφιβόλως εἶνε πιθανώτατα τὸ ὄνειροκριτικὸν τοῦ Πατριάρχου Νικηφόρου, τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Franz Drexl<sup>2</sup> πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γερμανοῦ, τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ<sup>3</sup>. Ἐν τοῖς δυοῖς τούτοις ὄνειροκριτικοῖς εὐρίσκομεν πάντας τὰς ὄνειρων κρίσεις, τὰς ὑπὸ τοῦ Γορδίου συλλεχθεῖσας. Τὸ ἡμέτερον κείμενον συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἐκδεδόμενα κείμενα παρῆχον ἐλαχίστας μόνον διαφορὰς, αἰτίαις ὅμως εἶνε ἀξίαι προσοχῆς. Ἴσθι τὸ κείμενον τῶν ὄνειρων κρίσεων τοῦ Γορδίου κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 228 χειρογράφον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας.

*Ὀνειρῶν κρίσεις διὰ στίχων ἱαμβικῶν κατὰ στοιχεῖον  
συλλεχθεῖσαι παρὰ Ἀναστασίου ἱερομονάχου  
τοῦ Γορδίου*

α

Ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικήν δηλοῖ βλάβην.

1. Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἀναστασίου Γορδίου πρβλ. Ζαβίρα Νέα Ἑλλάς σ. 134—135. Σάθα Νεοελλ. φιλολογία σ. 437—439. Δημητρακοπούλου Προσθήκαι καὶ Διορθώσεις σ. 73—74.

2. Πρβλ. Beiträge zur Geschichte des christlichen Altertums und der byzantinischen Literatur Bonn 1922 σ. 94—118.

3. Πρβλ. «Λαογραφία» Δελτίον τῆς Ἑλλ. λαογραφικῆς Ἐταιρείας Τόμ. Ζ'. μνημόσυνον Ν. Γ. Πολίτου σ. 428—448. Ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔργῳ τοῦ Drexl, ἡ σχετικὴ φιλολογία.

β

**Β**αίνων κεράμους δυσμενων βλάβας φύγους.  
 Βότρεις κατέσθειν, ὄμβρικὴν δηλοῖ κλίσιν.  
 Βρονταὶ καθ' ὕπνους, ἀγγέλων εἰσὶ λόγοι.  
 Βρῶσις σύκων δείκνυσι φληνάφων ψόγους.

γ

**Γ**άλα σκεδάζει δυσμενῶν συμβουλίας.  
 Γάλα γαληνῶν πρόξενον πέλει τρόπων.  
 Γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἔξεις τρόπους.  
 Γέροντα σαυτὸν εἰ βλέπεις, ἔξεις γέρας.  
 Γυμνὸς καθεσθεις ὧν ὑπεκστῆς πραγμάτων.

δ

**Δ**υσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

ε

**Ε**κδηλὸς ἐστὶ βόρβορος ψυχῆς ῥύπος.  
 Εὐχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλάτατο.  
 Ἐκκλησιαῖς ἐστῶσιν ἐγκλησιν φέρει.

ς

**Ζ**ώνη κοπεῖσα τὴν ὁδὸν λύει τάχος.

η

**Η**λους κρατῶν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

θ

**Θ**άλατταν ἰδεῖν μειδιῶσαν, εὐθετον.  
 Θανῶν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔση δίχα.  
 Θνήξις <sup>1</sup> θαλάσσης ἀγρίας δηλοῖ λύπας.  
 Θνήξις <sup>1</sup> θαλάσσης ἡμέρου τοῦναρ καλόν.  
 Θρίδακας ἔσθειν σωμάτων δηλοῖ νόσον.

ι

**Ι**λὺν πεπλευκῶς τοῦ νοῦς νόει βλάβην.  
 Ἴππους μελάνους οὐ καλὸν πάντως βλέπειν.  
 Ἴππων δὲ λευκῶν ὄψις, ἀγγέλων φάσις.

κ

**Κ**λασθεῖσα ῥάβδος, οὐ καλὸν φέρει πέρας.  
 Κέρδει συνῶν τε, κερδοσύνην προσδόκα.

1. Πιθανῶς Θαλάσσης νήξις πρβλ. καὶ Ὀνειροκριτικὸν Γερμανοῦ ἐν στοι-  
 χεῖο «Νήξις θαλάσσης ἡμέρου τ' ὄναρ καλόν».

Κίρκους κατασχόν, οὐ θέλεις πάντως τύχοις.

Κόπρω καθεσθεις, δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.

Κονῶν ἐλαγμός, ἐχθρικήν δηλοῖ βλάβην.

λ

Λάκκῳ καθεῖναι σαυτόν, οὐ καλὸν τόδε.

Λέοντας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.

Λευκὰς ὄρᾶν τὰς σάρκας, εὐθետον λίαν.

Λύκος κεχηνώς, φληνάφους δηλοῖ τρόπους.

μ

Μαργαρίται δηλοῦσι δακρύων ῥόον.

Μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη.

Μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.

Μῦς δ' αὖ φανείς ἔνδολος ἐν τρόποις πέλει.

ν

Νεκροὺς ὄρῶν νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων.

Νενησμένα κρατεῖν δέ, προσδόκα λύπας.

Κ. Ι. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ